

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/63/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215010224
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6215010224.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Petra Chovanka, v trestnej veci obžalovaného K. A., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm. c) Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 20. júla 2016 odvolanie obhajkyne obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 08.02.2016 sp.zn. 9T/99/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného K. A. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 08.02.2016 sp.zn. 9T/99/2015 bol obžalovaný K. A. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od 10.11.2014 do 30.09.2015 v G. a v iných presne nezistených miestach neplnil vyživovaciu povinnosť k svojim dvom maloletým deťom S. A., nar. XX.XX.XXXX a K. A., nar. XX.XX.XXXX, rozsah ktorej mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 7P/18/2014 z 10.03.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 25.03.2014 vo výške 90,- Eur mesačne na každé maloleté dieťa do 20-teho dňa v mesiaci vopred do rúk matky detí A. I., nar. XX.XX.XXXX počnúc od 01.02.2014, za uvedené obdobie obvinený dlhuje na výživnom pre obe maloleté deti čiastku 2.160,- Eur, protiprávneho konania sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 9T/126/2014 z 10.11.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 10.11.2014 bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov a bola mu uložená povinnosť spočívajúca v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

Za to mu bol uložený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere jedného roka. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podala v zákonom stanovenej lehote, vzhľadom k tomu, že sa konalo ako proti ušlému, odvolanie obhajkyňa obžalovaného. V písomných dôvodoch uviedla, že jej klient sa v prípravnom konaní priznal a konanie oľutoval, avšak trest, ktorý mu bol uložený, považuje za neprimerane prísny, a to aj a poukazom na predchádzajúce odsúdenie, kde mu bol v rámci trestného konania 9T/126/2004 uložený trest odňatia slobody vo výmere tri mesiace, ktorý mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu osemnásť mesiacov. Okrem toho namietala tú skutočnosť, že jej klient sa nezúčastnil pojednávania pred súdom prvého stupňa, nedal súhlas k tomu, že súd môže pojednávať v jeho neprítomnosti a ani nebol v konaní zastúpený právnym zástupcom.

Na verejnom zasadnutí obhajkyňa obžalovaného predniesla návrh v súlade s písomným vyhotovením. Navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Krajská prokurátorka navrhla zamietnuť odvolanie obžalovaného, pretože považuje rozsudok prvostupňového súdu za správny a zákonný.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania primárne zistil, či nie je daný dôvod pre rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou) a nie je ani daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., a preto postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí páchatel', ktorý najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní čo len z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného. Za takéto konanie sa potrestá odňatím slobody až na dva roky.

Podľa ods. 2 predmetného ustanovenia, kto sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovať iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa ods. 3 predmetného ustanovenia, odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v ods. 1 alebo 2:

- a) a vydá oprávnenú osobu do nebezpečenstva núdze,
- b) závažnejším spôsobom konania,
- c) hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Objektívna stránka uvedeného trestného činu spočíva v konaní páchatel'a, ktorý najmenej tri mesiace v období dvoch rokov nesplní čo aj z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného alebo v konaní páchatel'a, ktorý sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin, prepustený.

Objektom tohto trestného činu je nárok na výživu, ktorý vyplýva zo zákona o rodine. Zanedbaním povinnej výživy sa rozumie situácia, keď povinný neplní oprávnenému výživné, poskytované v peniazoch alebo ak neplní povinnosť vyživovať iného v naturálnej podobe a povinnosť zaopatrovať iného, teda, napríklad neplnenie povinnosti poskytovať dieťaťu stravu, ošatenie, bývanie, starostlivosť o jeho zdravie a čistotu, vykonávať nad ním dohľad a prípadne zadovážovať aj ďalšie prostriedky potrebné na jeho rozvoj. O zanedbanie vyživovacej povinnosti pôjde aj vtedy, ak povinný odvádza oprávnenému nižšie peňažné sumy výživného, než aké boli určené alebo sú primerané. Za plnenie zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovať iného nemožno považovať príležitostné plnenie v období styku otca s deťmi, ktoré majú povahu darčiekov, či iných obdobných plnení, nesmerujúcich k uspokojovaniu odôvodnených potrieb maloletých detí. Z vyjadrenia matky maloletých detí vyplynulo, že obžalovaný nie je v žiadnom kontakte s deťmi, na ich výživu žiadnym spôsobom neprispieva, nezaujíma sa o deti a v súčasnej dobe náhradné výživné poskytuje ÚPSVaR Veľký Krtíš.

Odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné pre zákonné rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovaného K. A. podaná. Odvolací súd poznamenáva, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, tvoriacim podstatu súdeného prečinu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym podstatným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Súd však pochybil, keď skutkovú vetu neupravil časovo do dátumu hlavného pojednávania, vzhľadom na charakter protiprávneho konania obžalovaného, pretože prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. je pokračovacím trvácim trestným činom s prvkami hromadného trestného činu, čo však odvolací súd, vzhľadom na dôvody odvolania obžalovaného (odvolanie smerovalo do výroku o treste) nemohol napraviť.

Súd hodnotil dôkazy jednotlivo, ako aj v ich súhrne, logickým a zároveň podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktoré mu z hľadiska pravidiel, stanovených pri hodnotení dôkazov tak, ako sú uvedené v § 2 ods. 12 Tr. por., nemožno nič vytknúť.

V súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por., v odôvodnení napadnutého rozsudku presvedčivým spôsobom uviedol skutočnosti, ktoré vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozhodnutia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami správal, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

K dôvodom, ktoré uviedla obhajkyňa obžalovaného v dôvodoch odvolania, odvolací súd uvádza nasledovné:

Z ust. § 37 Tr. por., týkajúceho sa povinnej obhajoby vyplýva, že po vznesení obvinenia musí mať obvinený obhajcu už v prípravnom konaní, ak

- a) je vo väzbe, vo výkone trestu odňatia slobody, alebo na pozorovaní v zdravotníckom ústave
- b) je pozbavený spôsobilosti na právne úkony, alebo jeho spôsobilosť na právne úkony je obmedzená,
- c) ide o konanie o obzvlášť závažnom zločine,
- d) ide o konanie proti mladistvému,
- e) ide o konanie proti ušlému.

Podľa § 247 ods. 1 Tr. por., termín hlavného pojednávania určí predseda senátu tak, aby obžalovaný od doručenia predvolania, prokurátor a obhajca od upovedomenia mali lehotu aspoň päť pracovných dní. Túto lehotu možno skrátiť len s ich súhlasom a tiež vtedy, ak obžalovaný odmietol účasť na hlavnom pojednávaní alebo požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti. U ostatných osôb, ktoré sa na hlavné pojednávanie predvolávajú alebo o ňom upovedomujú, treba spravidla zachovať aspoň trojdňovú lehotu. Ak sa pri skrátenom vyšetrovaní postupovalo podľa § 204 Tr. por., lehoty uvedené v tomto ustanovení sa nepoužijú. Z ust. § 252 ods. 2 Tr. por. vyplýva, že v neprítomnosti obžalovaného môže súd hlavné pojednávanie vykonať len, ak súd má za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného a pritom

a) obžaloba bola obžalovanému riadne doručená a obžalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný.

Zo spisu možno zistiť, že predvolanie obžalovaného na hlavné pojednávanie spolu s výzvou na termín 08.02.2016 bolo obžalovanému doručené 20.12.2015, pričom toto prevzatie, ako aj výzvu svojím podpisom potvrdil.

Keďže boli splnené podmienky na konanie hlavného pojednávania, súd prvého stupňa dňa 08.02.2016 vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného. Vzhľadom k tomu, že v danom prípade bol obžalovaný trestne stíhaný pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm. c) Tr. zák., povinná obhajoba sa na jeho prípad nevzťahovala.

Ako je už vyššie uvedené, odvolací súd sa zaoberal dôvodmi odvolania obžalovaného, ktoré smerovali do výroku o uloženom treste odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák., trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 49 ods. 1 Tr. zák., súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak

a) vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, alebo

b) prijme záruku za nápravu páchatel'a a ak vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, má za to, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 49 ods. 2 Tr. zák., ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd prvého stupňa obžalovanému za konanie, ktoré naplnilo skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm. c) Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere jedného roka nepodmienenne, teda na samej dolnej zákonom stanovenej trestnej sadzby ust. § 207 ods. 3 Tr. zák. Nepodmienený trest odňatia slobody bol povinný ukladať aj s poukazom na ust. § 49 ods. 2 Tr. zák., pretože protiprávneho konania sa obžalovaný dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 9T/126/2014 z 10.11.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 10.11.2014 bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere tri mesiace, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu osemnásť mesiacov a súčasne mu bola uložená aj povinnosť spočívajúca v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné. To znamená, že obžalovaný nielenže nezaplatil v skúšobnej dobe zameškané výživné, ale tohto protiprávneho konania sa dopustil v dobe podmieneného odsúdenia.

Za takéhoto stavu potom trest, ktorý uložil súd prvého stupňa obžalovanému, zodpovedá tak individuálnej, ako aj generálnej prevencii a je potrebný na to, aby obžalovaný v budúcnosti si vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva zo zákona o rodine voči svojim dvom maloletým deťom plnil.

Keďže odvolanie obžalovaného dôvodné nebolo, krajský súd ho postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.